

Denkend aan Heijne

“Als er weer een zondvloed komt, ga ik naar Holland, want daar gebeurt alles vijftig jaar later.”

Denkend aan Heijne
zie ik 50 jaar later
een veelkleurig volk
door stukverkaveld laagland gaan,
land van stemmen, niet meer van stemmingen,
laagland, geen water,
laagland vol hoogbouw,
laagland van asphalt,
maar laagland waar wie maar wat lalt
niet dagen in het gevang wordt gesmeten,
laagland waar we weten
dat 50 jaar terug zich een toekomst ontspon,
terwijl in de rest wereld
het einde begon.

Denkend aan Heijne
zie ik Koningin Máxima
per gast honderd koekjes serveren,
zie ik Afshin Elijan de islam
verzoenend de andere wang toekeren,
zie ik Henk die schaamteloos, vreugdevol Fatima kust
en Ingrid Achmed, Fatima Fatima, Henk Henk
en hoor ik de God van dit kikkermoeras
die bromt op de valreep
dat dit inderdaad de bedoeling was.

Denkend aan Heijne
denk ik met Heinrich
50 jaar verder
en put ik hoop
uit de columns van Bas,
zelfs al zullen ook die op een dag
over de rand van de tijd, van de identiteit,
met de gedichten van mij en van Heine verdwijnen.

© Onno Kusters, EO Dit is de dag, 6 mei 2010